

การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย
ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในปีการศึกษา 2515 และ 2516

นางสาวไซลรี ปราโมช ณ ออยุธยา

003619

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แผนกวิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2519

AN ANALYTICAL STUDY OF THE MISTAKES IN WRITING THAI
MADE BY ARTS STUDENTS AT CHULALONGKORN UNIVERSITY
DURING THE ACADEMIC YEARS 1972 AND 1973

Miss Kaisiri Pramoj Na Ayudhaya

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Arts
Department of the Thai Language
Graduate School

Chulalongkorn University

1976

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ภาณุพงศ์

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของ
นิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา
2515 และ 2516

ชื่อ นางสาวไซสิริ ปราโมช ณ อุษงยา

แผนกวิชา ภาษาไทย

ปีการศึกษา 2518

บทคัดย่อ

ในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาค้นคว้าหาสาเหตุต่างๆที่ทำให้เกิดเขียนภาษาไทยผิดพลาด ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้จากข้อสอบ วิชาภาษาไทย ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และ ปีที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 และ 2516

การวิจัยได้เสนอเป็น 2 ภาค รวม 11 บท บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึงความจำเป็นมาของปัญหา ขอบเขตและความมุ่งหมายของการวิจัย และเครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ภาคที่ 1 กล่าวถึงลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย แบ่งเป็น 4 บท คือ บทที่ 2 กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่างๆ ได้แก่ 1. การใช้คำผิดชนิด 2. การเลือกใช้คำชนิดเดียวกันผิดคำ 3. การใช้คำผิดรูป บทที่ 3 กล่าวถึงข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค ได้แก่ 1. การเรียงคำเข้าประโยคผิดที่ 2. บทต่างๆ ในประโยคไม่สอดคล้องกัน 3. การจัดบทต่างๆในประโยคไม่เหมาะสม 4. การขาดคำที่จำเป็นในประโยค 5. การเพิ่มคำในประโยค บทที่ 4 กล่าวถึงข้อผิดพลาดในเรื่องความหมาย ได้แก่ 1. การใช้คำพ้องเพี้ยน 2. การใช้คำผิดความหมาย บทที่ 5 กล่าวถึงข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ ได้แก่ 1. ข้อผิดพลาดในเรื่องพยัญชนะ 2. ข้อผิดพลาดในเรื่องสระ 3. ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวการันต์

ภาคที่ 2 กล่าวถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดต่างๆ แบ่งเป็น 4 บท คือ บทที่ 6 การใช้แนวเทียบผิด ได้แก่ 1. การเทียบคำผิด 2. การเทียบประโยคผิด บทที่ 7 ความหมายของคำ ได้แก่ 1. การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน 2. การใช้คำพ้องเสียง 3. การใช้คำที่มีความหมายไม่เกี่ยวข้องกัน. บทที่ 8 อิทธิพลของภาษาบาลีและสันสกฤต ได้แก่ 1. การไม่รู้จักชนิดของคำ 2. การไม่รู้จักหลักการใช้คำบาลีสันสกฤตที่นำมาใช้ในภาษาไทย บทที่ 9 ความสับสนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ภาษาไทย ได้แก่ 1. กฎเกณฑ์ไม่ละเอียดพอ 2. กฎเกณฑ์มีข้อยกเว้น 3. กฎเกณฑ์สมัยต่างๆ ไม่ตรงกัน บทที่ 10 การอ่าน ได้แก่ 1. การอ่านตามความนิยม 2. การอ่านตามอิทธิพลของตัว "ร" ที่อยู่ในพยางค์ใกล้เคียงกัน 3. การอ่านคำควบกล้ำ 4. การอ่านคำสมาส 5. การอ่านคำที่ออกเสียง อะ ไม่เต็มมาตรา. ส่วนบทที่ 11 เป็นการสรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ ได้เสนอแนะให้ผู้สนใจภาษาไทยศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของบุคคลกลุ่มอื่นๆ อีก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title: An Analytical Study of the Mistakes in Writing
Thai made by Arts Students at Chulalongkorn
University during the Academic Years 1972 and
1973

Name: Miss Kaisiri Pramoj Na Ayudhya

Department: The Department of Thai Language

Academic Year: 1975

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study the mistakes in writing Thai made by Arts Students at Chulalongkorn University, and the reason why such mistakes were made. The data were drawn from the Thai examination papers of first, second and third year Arts undergraduates at Chulalongkorn University during the academic years 1972 and 1973.

This thesis is divided into two parts consisting of 11 chapters. The first chapter is an introduction stating the scope and the purpose of this thesis, and the symbols used. The first part deals with the types of mistakes made when writing Thai. This part is subdivided into 4 chapters. The second chapter deals with the mistakes made involving the various

parts of speech. These include the following: first, wrong usage of parts of speech; secondly, confusion between words of the same part of speech, and thirdly, wrong usage of word forms. The third chapter deals with the syntactical mistakes which include the following: first, misplacement of words in sentences; secondly, lack of correspondence between different kinds of phrases; thirdly, incorrect formation of phrases; fourthly, absence of essential words; and finally unnecessary addition of words. The fourth chapter deals with semantic mistakes and consists of the following: first, superfluous usage of words and secondly, the misuse of words as far as meaning is concerned. The fifth chapter deals with spelling mistakes and consists of the following: first, mistakes involving consonants; secondly, mistakes involving vowels; and finally mistakes involving unpronounced consonants.

The second part deals with the causes of the above-mentioned mistakes and begins with the sixth chapter, which deals with the usage of false analogy concerning words and sentences. The seventh chapter, dealing with the meaning of words, consists of the following: first, the misuse of words which have similar meaning; secondly, the misuse of

homophones; thirdly, the misuse of words caused by reasons other than the above. The eighth chapter, dealing with the influence of Pali and Sanskrit, concerns the misuse of loan words from ~~these~~ languages with special emphasis on parts of speech and spelling. The ninth chapter deals with confusion caused by the present system of rules applied to Thai grammar and concerns the following: first, rules which are too vague; secondly, exceptions to the existing rules; and thirdly, rules which change over a period of time. The tenth chapter, dealing with pronunciation, concerns the following: first, spelling mistakes caused by mispronunciation; secondly, the influence of [r] on syllable which precedes or follows; thirdly, the pronunciation of initial consonant clusters; fourthly, the pronunciation of linker-syllables containing the vowel [a], which is unwritten; and finally the pronunciation of unstressed syllables containing the vowel [a] which should be written. The last chapter is a conclusion and recommendation. The writer suggests that anyone who is interested in furthering research in Thai should study mistakes made by other groups of people.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ

บท

1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้	1
1.3 งานวิจัยที่นำมาใช้เป็นหลักในการคัดสรรข้อฝึกหลากหลาย	11
1.4 หลักในการพิจารณาหาข้อฝึกหลากหลาย	19
1.5 ความมุ่งหมายในการวิจัย	20
1.6 ขอบเขตของการวิจัย	20
1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	21
1.8 วิธีดำเนินการวิจัย	21
1.9 เครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์	22
ภาคที่ 1 ลักษณะข้อฝึกหลากหลายในการเขียนภาษาไทยของนิสิต	23
2. ข้อฝึกหลากหลายในการใช้คำชนิดต่างๆ	24
2.1 การใช้คำฝึกชนิด	24
2.2 การเลือกใช้คำชนิดเดียวกันฝึกคำ	29
2.3 การใช้คำฝึกรูป	48
3. ข้อฝึกหลากหลายในการแต่งประโยค	50
3.1 การเรียงคำเข้าประโยคฝึกที่	51

.2	บทต่างๆในประโยคไม่สอดคล้องกัน	58
.3	การจัดบทต่างๆในประโยคไม่เหมาะสม	64
.4	การขาดคำที่จำเป็นในประโยค	67
.5	การเพิ่มคำในประโยค	73
4.	ข้อผิดพลาดในเรื่องความหมาย	84
.1	การใช้คำฟุ่มเฟือย	84
.2	การใช้คำผิดความหมาย	98
5.	ข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์	107
.1	ข้อผิดพลาดในเรื่องพยัญชนะ	107
.2	ข้อผิดพลาดในเรื่องสระ	116
.3	ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวการันต์	121
ภาคที่ 2	สาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต	127
6.	การใช้แนวเทียบผิด	128
.1	การเทียบคำผิด	128
.2	การเทียบประโยคผิด	132
7.	ความหมายของคำ	137
.1	การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน	137
.2	การใช้คำพ้องเสียง	140
.3	การใช้คำที่มีความหมายไม่เกี่ยวข้องกัน	144
8.	อิทธิพลของภาษาบาลีและสันสกฤต	146
.1	การไม่รู้จักชนิดของคำ	146
.2	การไม่รู้จักหลักการใช้คำบาลีและสันสกฤตที่นำมาใช้ในภาษาไทย	148

9. ความสับสนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ภาษาไทย	152
9.1 กฎเกณฑ์ไม่ละเอียดพอ	152
9.2 กฎเกณฑ์มีข้อยกเว้น	155
9.3 กฎเกณฑ์สมัยต่างๆไม่ตรงกัน	158
10. การอ่าน	160
10.1 การอ่านตามความนิยม	160
10.2 การอ่านตามอิทธิพลของตัว ร ที่อยู่ในพยางค์ใกล้เคียงกัน	161
10.3 การอ่านคำควบกล้ำ	161
10.4 การอ่านคำสมาส	162
10.5 การอ่านคำที่ออกเสียง อะ ไม่เต็มมาตรา	162
11. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะ	163
บรรณานุกรม	182
ประวัติการศึกษา	184

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย